

munens Aktiver er fuldt ud forsvarlig, og saaledes at dets Medlemmer ikke kommer til at hæfte for den Skade eller Forringelse, som trods al fra Sogneraadets Side udvist Omhu maatte blive paaført Kommunens Kapitaler m. m.

Til §§ 25—27.

Svarer til de hidtidige Bestemmelser i §§ 30—32 i Landkommunalloven af 1867.

I Ministeriet har man i § 25 indføjet Skatter som et af de Forhold, hvorom Sogneraadet er pligtigt at meddele Regeringen Oplysning.

Til § 28.

Da man har fundet det ønskeligt, at der ogsaa for Sognekommunerne skabes Lovhjemmel for Ekspropriation af Grund til offentlige Bygninger, har man foreslaaet denne Bestemmelse, der i det væsentlige svarer til § 24, 4. Stk. i Købstadkommunallovsforslaget, men med en Ændring, saaledes at Erstatningens Fastsættelse enten sker efter Reglerne i Lov af 20. August 1853 angaaende Afgivelse af Jord til offentlige Biveje eller efter Reglerne i vedkommende Kommunes Bygningsreglement eller Vejvedtægt.

Til § 29.

Bestemmelserne i denne Paragraf svarer i det væsentlige til § 34, 1. og 3. Stk. i Landkommunalloven af 1867.

Til § 30.

Svarer til § 44 i Landkommunalloven af 1867 med den Ændring, at man har foreslaaet Bestemmelsen om, at Bekendtgørelsen om Amdsraadsmdøder skal ske i Amtets Aviser, ændret til, at den skal ske i stedlige Dagblade efter Amdsraadets Bestemmelser.

Til § 31.

Svarer til § 45 i Landkommunalloven af 1867. I Ministeriet har man indsat en Bestemmelse om Mindretals Ret til at begære deres afvigende Meninger anført i Indstillinger og Erklæringer, svarende til Tilføjelsen til § 9 for Sogneraadenes Vedkommende.

Til § 32.

Svarer til § 46 i Landkommunalloven af 1867. Udvalget havde foreslaaet, at de der fastsatte Takster for Amdsraadsmedlemmers Befordringsgodtgørelse ændres fra 1 Kr. pr. Mil til 30 Øre pr. km Vej længde, og mindst 4 Kr. pr. Rejse, alt uden Hensyn til, hvilken Befordring der benyttes, men denne

Bestemmelse har man i Ministeriet ladet udgaa, saaledes at det overlades til Amdsraadet selv at bestemme Rejsegodtgørelsens Størrelse.

Til § 33.

Svarer til § 48 i Landkommunalloven af 1867, idet man har foreslaaet den tidligere Betegnelse: »Amdsrepartitionsfonden« ændret til »Amdsfonden«.

Man har endvidere foreslaaet de hidtil bestaaende Amdsfattigkasser ophævede, saaledes at deres Rettigheder og Forpligtelser fremtidig overgaar til Amdsfondene, idet det maa antages, at de Amdsfattigkasserne tillagte Indtægter er utilstrækkelige til at dække Udgifterne ved deres Formaal efter nugældende Ret: at yde Tilskud til Sognekommunernes Forsørgelsesvæsen i visse Tilfælde, især til sindssyges og aandssvages Forsørgelse, jfr. Reglement for Fattigvæsenet paa Landet af 5. Juli 1803 § 49 b, og at Amdsfattigkasserne kun kan opfylde dette Formaal ved Hjælp af betydelige Tilskud fra Amdsfondene. Det er da skønnet mest praktisk under den nugældende Ret, at lade disse direkte overtage de paagældende Udgifter mod at erholde Amdsfattigkassernes Indtægter og eventuelle Formuer.

Ved Formuleringen af Bestemmelsen om, at Amdsraadet kan bevilge Bidrag af Amdsfonden til personlige Understøttelser, har man bl. a., men ikke udelukkende (jfr. de ovenstaaende Bemærkninger om Amdsfattigkassens Udgifter, der overgaar til Amdsfonden) tænkt paa Personer, som ved Tjenesteforhold eller lignende har været knyttet til Amdskommunen. Hvis der f. Eks. ikke efter stadfæstet Vedtægt maatte tilkomme Vejassistenter, Vejmand eller disses Enker Ret til Pension, vil der efter den her ommeldte Bestemmelse kunne tillægges dem en passende Understøttelse af Amdsfonden.

Man har foreslaaet Bestemmelsen om, at Bevilling af Bidrag til Institutioner og af Understøttelser skal ske med en Majoritet af mindst 3 Fjerdedele af de tilstedeværende Medlemmer, bibeholdt som et Middel til at sikre, at ikke enten enkelte Omraader inden for Amdsraadskredsen eller Institutioner af en bestemt Art eller frie Understøttelser af bestemte Arter særligt begunstiges paa Bekostning af andre, som i Virkeligheden i samme Grad er værdige til det offentlige Understøttelse, men at der iagttages Lighed overfor Institutioner og Grupper af Personer, der efter den almindelige Mening fortjener Understøttelse af Amdsfonden.

Paragraffens 4. Stk. svarer til 3. Stk. i Landkommunalloven af 6. Juli 1867 § 48;